

In de vierde ronde moesten de grootste kanshebbers op de titel tegen elkaar. Jeroen speelde met de witte stukken tegen René. In een Hollandse partij kreeg René een centrum pion in ruil voor een a-pion. Dat gaf hem al een plus voor de rest van de partij. In een eindspel met alleen maar zware stukken deed Jeroen het niet helemaal handig en daarmee kwamen de zware stukken van René actiever te staan dan die van Jeroen. Met de techniek van René was het dan ook een koud kunstje om de winst binnen te slepen.

Henrik Westerweele is nu René naaste belager. Met de zwarte stukken was hij Willem Brouwer de baas. In een interessante partij kon het alle kanten op. Willem offerde een stuk voor kansen op de koning van Henrik, maar die hield stand. Toen er nog een toren af zou gaan vond Willem het mooi geweest.

Roeland Alders won met veel moeite van Johanna Brouwer. Als snel had Johanna een plusje en moest Roeland goed bij de les blijven om niet onder de voet gelopen te worden. Johanna had het ongetwijfeld beter kunnen doen. Ze raakte in het eindspel de klust kwijt waarna Roeland alsnog de winst greep.

Albert Vermue en Alex Jonkheer gooiden het bord in de fik. Van laatstgenoemde was het eigenlijk niet de bedoeling, want Jonkheer moest alle zeilen bijzetten om niet meteen te verliezen. Alex kreeg nog wat aanknopingspuntjes aangezien Albert niet rokeerde en een kwaliteitswinst over het hoofd zag. De stelling van Alex was zo verzwakt dat menig ruïne daar jaloers op is. Toen de rook was opgetrokken was Albert al verdwenen met de volle buit op zak.

Bert Henderikse gaat dit jaar voor de prijs voor de meeste remises. Althans het is hem wijsgemaakt dat deze bestaat. Tegen Leo van de Hooven stond hij snel prettig. In het eindspel zou je zeggen dat de goede looper van Bert toch het verschil moest maken tegen de slechte looper van Leo. De stelling zat echter al zo in elkaar geknoopt dat het niet meer uitmaakte of de looper van Leo slecht was. Bert's tweede halfje op rij.

Martin Koolhoven speelde remise tegen Manuel Lobbezoo. Manuel speelt dit jaar voor het eerst bij de senioren na even weggeweest te zijn uit de jeugd van SKS. In een soort van Siciliaanse opstelling (ik weet niet zeker of dit gespeeld was) kwam een ingewikkelde stelling op het bord. In het eindspel werd de vrede getekend met beiden nog een dame, paard en een pion. René kwam nog even kijken of er toch geen mogelijkheden waren voor Martin, maar de winst zat er net niet in voor Martin.

Hans Groffen had een actieve stelling nadat hij tegen Carl Schoor een pion geofferd had. Nadat hij een tweede pion in de aanbieding gedaan had stond de dame van Carl buitenspel. Met secuur verdedigen had Carl zeker een remise uit het vuur gesleept, want Hans moest dan noodgedwongen voor de eeuwig schaak gaan. Carl koos ervoor zijn dame terug te halen en dat was nu net niet de goede actie. Hans deed een kinderachtige zet en Carl kon meteen opgeven.

Derk Joossen doet het goed in de competitie. Met twee overwinningen is hij geklommen naar de subtop. Wolfgang Reichpietsch had de goede vorm niet en werd in een koningsaanval van het bord gezet.

Kees Polderman wist van Marciano Verduijn te winnen door hem wat materiaal afhandig te maken.

Tot slot een ware familie battle. Sylvana Snelders moest het opnemen tegen haar oudere broer Kevin. Al snel stond ze een stuk voor en dat werd uitgebreid naar een volle toren. Kevin even niet gezien dat hij die toren niet terug kon slaan vanwege een penning. Daarna ging Kevin vol voor mat, maar Sylvana was hem net voor en zette haar broer pardoos mat.

[Competitie 2021/2022 ronde 4](#)